

23

כמארו"ל 189' מ"ט עיני מסוגן ברישא כו' ברישא חשונא כו'. וכירור זה הוא ע"י בחי' יעקב שיורוד כפרד כו'. משא"כ ויריעות המשכן שבמספר עשר רוממות לעשר ספירות דקדושה כפי שהם בגזו' וכמארו"ל 9' בסם אב"א (בפרק המצטר בשבת ז' 191) שבגזירה מאמרות נברא העולם אב"א, שענין האצרות שבקדם הוא בבחי' העצם ע"י שצריך להיות עץ זה ועד לענין האמנות, וזהו החידוש משכנתו (הוא פמספח ענין המשכן, בחי' עשר ספירות), דעבודה זו היא פמספח מעבודת הכירור'ם, ולפיכך היא ע"י בחינת ישראל.

וכיארור ההפולש בין ב' אופנים אלה בעבודה האדם, מבאר בקצ"ח שם 200, שזהו ההפולש בין תורה ומצוות. והחלה היא בבחי' משכנ', דהיינו שהאצרות בה הוא בגזו', וכמארו"ל 219' ע"פ 224' הוא כה דברי נאש, שדברי תורה אינם מקבלים טומאה, היינו שאינם יכולים לקבל טומאה כפי (נאש). ולא רק ענין התורה בכפי אלא גם דברי תורה הפלמידים ע"י האדם אינם מקבלים טומאה. משא"כ המצוות ניהנו בדברים גשמיים דוקא שבהם ע"י הכירור וכו'. ומשום זה הנה התורה יעקרה בבחי' החכמה והשכפ שבראש, משא"כ מצוות ענינו הוא במעשה. וזהו אותה"ל יעקב משכנתו ישראל, דהעבודה בקיום המצוות (אצל) היא ע"י יעקב אחיהו יו"ד עקב, בחי' מעשה, והעבודה דלמוד התורה (משכנ') היא ע"י ישראל, אחיות ראש.

והנה אחר שמביא אדמו"ר הז"צ את פירוש אדה"ז בקצ"ח, כותב 233 ו'ולי' דזוה ענין הפירוש דאחל נק' דירת עראי ומשכן דירת קבע, ע"ד עשה מצאכמו עראי וחולתו קבע"ל 24, וכיארור הענין * (ע"ס החיורו בין ב' הפירושים) בפרסיות יתר, הנה בכפירות המצב שפר אח"ה דירה עראי בישראל, הוא בהיותם בגלות, כי הגזרות אינו מקום שפר יהודי, כמארו"ל 269' שישראל שגם בזמן הגלות הם בגלות לאביהם, מוכר מעל שוקתו אבותם, דלפיכך אמרו"ל 267' אוי פנינים נמצאים בגלות במקום עראי, טובו אותה"ל יעקב, דגם כפי שישראל נמצאים בגלות במקום עראי, גם שם טובו אותה"ל, משום שבגזרות עושים דירה זו יח' בהחיתונם, כ"י אף הכוונה שבזמן הגזרה היא רק ההכנה אף הדירה שתהי' לע"ל, אלא חיכך ומיד, בשעת העבודה בזמן הגזרה, נעשית דירה זו יח', וכמפורש בתיאור'ם שמצות הם מלשון צוותא וחיבור משום שעל ידם

- (18) שבת עז, כ, וראה גם לק"ש ח"י"ד ע' 315 ואילך, ושי"נ, 19) רפ"ה.
- (20) עז, ג, ואילך, 21) ברכות כד, א, 22) יומ"ל כג, נט, 23) שם ע' אאמ.
- (24) ראה אבות פ"א מט"ו וכמפורשים, 25) ברכות ג, סע"א, 26) מנחות"ק ספמ"ס, וראה פל"ו ואילך.

הנחת הית' בלתי מוגה

ת"ת: ס"ג, ד"ל: ס"ג, ת"ת: ס"ג, ד"ל: ס"ג

בס"ד, ש"ס כ"פ, ז' תמוז ה'תשל"מ. הנחת הית' בלתי מוגה

מה טובו אותה"ל יעקב משכנתו ישראל, וידוע הדרוש על פסוק זה בקצ"ח פאדמו"ר הזקן פורש בל' (לד' חסידים פורש) בסיים הפרשת, עם הגהות מוכרין כ"ק אדמו"ר ב"צ, וגם באו"ה ת' נדפסו הערות וקיצורים וכיאורים צירוף זה, המוספים בו ענין חוש, וכמ"ש 48' עטרת זקנים בני בנינים, וכפרט שיהי' בן בתו, וידוע הסיפור, שענין זה (שאדמו"ר הז"צ הי' נברד שפר אדמו"ר הזקן מביאו) הובא בשעה שפציעו ע' והבעו ממנו ופעלו אצלו (אצל אדמו"ר הז"צ) שקבע את הנהגות. והנה באו"ה"ת שם, מביא את פירוש הרב מהגיד בסוף זה (באו"ה"ת) דאזת נק' דירת קבע (כי משכן הוא מלשון ושכנת ישראל, דיעקב אותיות יו"ד עקב, שמורה על בחי' העקב, משא"כ ישראל אותיות ל' ראש, ראשו של הקב"ה, והיינו דקאי כאן בכ' הקצוות שאינם בערך זה פנה, מעקבו של יעקב עד ראשו של הקב"ה, וזהו אותה"ל יעקב ומשכנתו ישראל, דזה שאיש מלשאל נמצא בבחי' יעקב הוא ענין שפר עראי, משא"כ בפגיעות הוא בבחי' כי ראש, וע"פ שניהם נאמר מה טובו, היינו שהם טובים ויש בהם בחי' מ"ה (עם כ' הפירושים שבדבריו). ומבאר בזה הז"צ באו"ה"ת שם 12, שזהו ההפולש בין קביעות עתים קרותה דבעלי עסקים (יעקב) שהיא באופן עראי, קלימוד התורה דהלמירי חכמים (ישראל) שהיא באופן שפר קבע.

והנה אח"כ 133' כותב הז"צ, שכוננת הדרוש מה טובו שבקצ"ח אינה כן, אלא פירוש פסוק זה (בקצ"ח) הוא ע"פ מ"ש 14, ועשיה ויריעות עוים לצאות על המשכן, דיריעות שני נק' בשם שישות ויריעות עוים נק', דהנה ההפולש ביניהם הוא, שיריעות המשכן (ויריעות שש) היו במספול עשר, משא"כ היריעות עוים (אצל) היו במספול י"א, ומבאר בזה 160, רומו לעבודה הכירור'ים מק"כ, כי י"א ה' עשר כחולין דמסאבותא, עם בחי' פנונה המקפח עליתה"ל, ופנן הם ויריעות עוים, דגם עוים מרמוים לענין החולין,

- (1) פורשתו כד, ה, 2) א, עג, א, ואילך, וראה גם סה"מ תקס"ב ח"א ע' רלא.
- ח"י ע' תצ, ועוד, 3) ע' אילך ואילך, 4) משלי ז, ו, 5) ראה ספר חולדות כ"ק אדמו"ר הז"צ ע' 75, וש"ג, חיות יום ע' ג, 6) על הפסוק (פס, ב), לקי"א ס' קטנ, 7) שמואל ב' ז, ו, 8) חורמות כה, פ, 9) ע"פ שפר סדר האצי, פ"ב, וראה פורט שפר ערה"ל כפרכו, חו"א ר"ס יוצא, ובכ"מ, 10) ראה גם לקי"א שלח מח, ב, ובכ"מ, 11) ראה סה"מ תקס"ב שבועה 2, 12) שם, וע"ל הוא בקצ"ח בתנה"ח (עד סע"כ ואילך), 13) שם ע' אאמ, 14) תרומה כו, ז, 15) ראה פוש"י חורמות שם, 16) לקי"ח פורשתו עז, ד, או"ה"ת שם, 17) ראה סה"מ תש"ב ע' 80 ואילך, ובכ"מ.

ויהי רצון, שעי' מעשינו ועבודתינו בכל ענינים אלו, נבוא בקרוה
ממש לקיום הענין דמשכנותו ושרא, דירת קבע, בביתנו
השרישי, שהוא יהי' דירת קבע יותר מבהי המקדש שרפנו,
כדפ"ס 381 ע"ב 399 ה' ימלך קערס ועד שאז יהי' בית קבוע, והוא גם
כרף את א' המקדשים כמאר"ץ 405, ע"פ ארז פקודי המשכן משכן
העדות שב' המקדשים הם בבתי' משכנו, שמוה מוכן שהם יחזרו
בביתנו ע"ה שרשישי 421, וכך יתגלה אז גם משכן בימינו ממש.

ד

x

38) בשלה סו, י, (39) בשלה שם, יח, (40) תחומא פקודי ב, שפ"ר
פ"א, ג, הובא כפ"ש"י על הפסוק, (41) פקודי לח, כא, (42) ראה לקי"ש
חט"ז ע' 465 ואילך, (43) ראה מוסח ס, פ"א, וראה לקי"ש שם.

הנחת התי' בלתי מוגה

מחבר, האדם המקיימן עם הקב"ה מצוה המצוות, דע"ז נעשה פידרה
לו ית', ויש צימר, שזוהו גם ביארר הלשון דירת עראי ודירה קבע,
דרכאורו, מקום עראי הי' צ"ב נק' בשם אהל' ומקום קבוע בשם דירה
ובית, אך הענין הוא, משום שבוה מודגש שגם בענין עראי, בגלות,
גם שם ישנה דירה שעושים דירה לו ית' בחתונות, ועד"ז ישנו ענין
של קבע באהל' שהרי המשכן הי' אהל' ובכ"ז נאמר לו ושכנתי בתוכם,
ענין של קבע.

והענין בעבודה האדם, הנה כלפנות עבודה האדם היא, עבודה
תכירוים כבדור את העולם, דהנה בעת בריאת העולם עולם עץ
מילואו בראש 27, ולפיכך נאמר 28, ארז תולדות השמים והארץ
בהבאם, תולדות מלא, משום שהי' או העולם בשלמותו 29, כי אז הי'
בעולם רק קדושה בכל, או משמשים קדושה, עד שאפילו עץ הנהש
הקדמוני ארז 309, שהי' שמש גורף, אמנם 310 אהל' החטא הידוע, ירד
העולם ממדרגתו, ונעשה מציאות של פער"ז, שצריך כבדור
הבירורים, וזהו ענין עבודה בבתי' יעקב, אהליך יעקב, היינו שיעקב יהי'
ההתחכמות בבתי' משא"כ העבודה בבתי' ישראל, כי ראש, היא
הקדושה גופא, ובכפירות זהו התפרש בין ימות החורף פיוס השבת
(כמבואר בקי"ח פ"ש 322), דבימות החורף צ"ב עבודה הכוללת
בעניני חורף, ולכן נק' זה בשם אהל' עראי כי עבודה זו פ"ש 34
בבתי' עראי, שאין זה מקומם, והעבודה בבתי' ישראל היא פיוס השבת
קדש, שבת מקדש וקיימא 33, שהוא מקומם של ישראל גוי קדוש 34
(וכ"ה גם ב"ד"ס ה"ק, מקראי קודש 36, כמבואר בדושי י"ס 36,
ולמשום זה נק' ה"ו"ס בשם שבת גבי ספ"ע כ"מ 37 וספרתם פ"ס
ממחרת השבת גו', כמבואר במ"א).

והנה עץ ב' עבודות אלו דאהל' ומשכן, עראי וקבע, תורה ומצוות,
קאי מ"ש בחלפת הפסוק מה טובו אוהליך גו', וכפשות המקרא
דאהלי יעקב ומשכנות ישראל, הי' גם פ"ב 1, והחידוש בפסוק זה
הוא שנאמר מה טובו גו', היינו, ששניהם (אוהליך יעקב ומשכנותיו
ישראל) הם בבתי' מה ובאופן של טוב, ויתירה מזה, שבכחוב נאמר רק
פעם אחד מה טובו, היינו שהמה טובו הוא אהל' (לשניהם) משום ששת
העבודות גם יחד הם באותה הדגא של מה וטובו.

27) ב"ד פ"ב, ג, 1. (28) כראשית ב, ד, (29) ראה ב"ר שם, (30) סנדרין
זו, ב, 2. (31) ראה ר"ה ע"פ יאמר המושלים חר"א, (32) עב, ג, ואילך, (33)
ביצה י"א, (34) תרל י"ט, 1. (35) אמור כג, ב, ד, (36) ראה לקי"ש חט"ז
ע' 189, ושי"י, (37) אמור שם, סו, (38) ראה לקי"ש חט"ז

הנחת התי' בלתי מוגה